

man bruger det ikke i Reglen, og det forekommer mig, at naar det ærede Medlem i det Hele vil have Reglerne i den gjældende Lov gjorte anvendelige, var det ogsaa rimeligt at gjøre disse Regler anvendelige ogsaa i dette Tilfælde. Jeg skjønner ikke rettere, end at den miværende Udmeldelsesmaade er den praktisk rigtige. Thi hvad sfer der nu? Det er den samme Embedsmand, nemlig Politimesteren, der udmelder 3 Mænd; og hvad er Forskjellen? Forskjellen er, at Udmeldelsen nu er udeimrets, og altsaa kan ske strax paa Aastedet, hvorimod den efter Vædringsforslaget skal ske ved en Retsudmeldelse, og selvfølgelig vedkommende Embedsmand skal tilbage for at sætte Retten for at foretage Udmeldelsen. Det er Forskjellen. Men i Tilfælde som disse er det praktisk, at Vedkommende kan møde paa Stedet og disponere paa Stedet og der faae fat paa 3 passende, kyndige Mænd. Men jeg tror ikke, at Forandringen paa nogen Maade vil være heldig. Vædringsforslaget under Nr. 8 antager jeg, er redigeret i Konsekvens af Nr. 7, og noget Saadant vilde vistnok være nødvendigt, hvis man vedtog Vædringsforslaget under Nr. 7; men da jeg ikke haaber, at man vedtager dette sidste, antager jeg ikke, at jeg behøver at udtale mig videre derom. Jeg glemte for at omtale Slutningen af Vædringsforslaget under Nr. 7, som er meget interessant. Der staar nemlig: „Erstatningen udredes med Halvdelen af Statskassen, en Fjerdedel af Kjøbenhavns Kommune, en Fjerdedel af Amtsrepartitionssfondene i Kjøbenhavns Amt efter Folketallet i Amtsraadskredse.“ Den Regel, som vi kjende, naar der skal udredes Erstatning, er, at den Kommune, i hvilken de vedkommende Besætninger findes, bidrager, Amts- eller Bykommune. Men det ærede Medlem har her taget Roskilde Amtsraads-kreds med, og den er dog temmelig uskyldig i Kalamiteten i Kjøbenhavns Amtsraads-kreds, og Forbindelsen mellem Kjøbenhavns og Roskilde Amtsraads-kredse er kun formel, idet de have affondret Økonomi og affondret Festsbrelse; de have kun Amtmanden fælles. Jeg finder altsaa Forslaget urimeligt. Dernæst har det ærede Medlem lagt en Fjerdedel af Erstatningen paa Kjøbenhavn. Men det er lidet konsekvent og lidet i Samklang med de gjældende Bestemmelser; thi efter disse er det den Kommune, i hvilken de vedkommende Besætninger, Svineholdene, have Hjemsted, der kommer til at udrede Afgiften. Forholdet vilde her blive det, at det vil være Kjøbenhavns Amt eller Amtsraads-kreds, der vilde komme til at udrede de fleste Erstatninger, hvilket næppe vilde være ganske billigt, thi

skal man finde en Forbindelse mellem Kommunerne og Svineholdet, bliver det snarere mellem Kjøbenhavns Kommune og Svineholdene end mellem Kjøbenhavns Amts-kommune og disse. Jeg tror, at, hvorledes man end vil anvende Erstatningsbestemmelserne, vil det ikke være rigtigt med Hensyn til disse Lovsejlspladser at gaa til Andet end Statskassen, og det af den simple Grund, at her er ikke blot Tale om Nedslagning af Svin — thi i saa Tilfælde kunde man gjøre det ligesom andetsteds — men Talen er om Noget, der i hvert Fald nærmer sig en Expropriation, en Undertrykkelse af vedkommende Bedrift med Erstatning givet derfor; Erstatning givet for Bygninger, der ikke mere maa benyttes, for indgaaede Kontrakter, som Vedkommende ikke bliver i Stand til at opfylde, m. V. Alt dette skal tageres, men ved den Slags Forhold pleier man ikke at tage Kommunerne i Beslag. Hovedbestemmelsen i Vædringsforslaget under Nr. 9, nemlig Paabud i særlige Kredse af Tilsyn med Slagning, Afspærring og deslige vil for saa vidt være overflødig, som Indenrigsministeren kan i Henhold til Lovgivningen afspærre visse Distrikter, og det ærede Medlem vil have set, at Indenrigsministeren har i Sygdommens Begyndelse afspærret Kjøbenhavn og de om Kjøbenhavn liggende Birker. En indgaaende Kontrol indenfor selve Distriktet med enhver Slagning anser jeg det for positivt umuligt at føre, og derfor kan jeg ikke tilraade at vedtage en sliq Bestemmelse. Nu siger det ærede Medlem, at han ikke er ganske sikker paa, at de Bestemmelser, som med Ministerens, skal vel være Indenrigsministerens, Approbation gjælde for Kjøbenhavn for Tilsyn med Slagning, ere betryggende. Derom er jeg ikke i Stand til at udtale mig, skjøndt jeg kjender dem. Det er gennem Sundhedsvedtægten, at de Bestemmelser ere truffne; de gaa ind under Sundhedspolitiet og altsaa under Justitsministeren. Saadanne Bestemmelser ville, naar de skulle fuldbyrdes, vandre fra Veterinærpolitiet over til Sundhedspolitiet, som er underlagt en anden Minister. Vædringsforslaget under Nr. 16 er det, som egentlig er møntet paa Udtrykket m. m. Det vil have Loven gjort anvendelig paa samtlige Husdyr efter Loven af 29de December 1857; men det tror jeg er meget uhenigtsmæssigt. Hvad man vil gjøre ved en endelig Lov, det kan være forbeholdt, men at man nu i Anledning af Svinedifteritis, med Hensyn til hvilken man vil føre et vist Tilsyn, skulde komme til at føre et Tilsyn med samtlige Besætninger i et saadant Omfang, som her er foreslaaet, finder jeg lidet tilraadeligt, og